

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 49/14
Люксембург, 3 април 2014 г.

Решение по дело C-224/12 Р
Комисия/Кралство Нидерландия и ING Groep NV

Съдът потвърждава частичната отмяна на решението на Комисията относно помощите, отпуснати на ING поради икономическата криза

ING Groep е финансова институция със седалище в Амстердам (Нидерландия). Поради световната икономическа криза, започнала през 2007 година, Кралство Нидерландия предприема мерки за помощ в полза на ING.

В този контекст капиталът на ING е увеличен чрез емитиране на 1 милиард ценни книжа. Тези ценни книжа, които са без право на глас и право на дивиденди и са записани изцяло от Кралство Нидерландия на емисионна цена от 10 EUR за ценна книга, позволяват на ING да увеличи основния си капитал с 10 милиарда евро. Освен това има втора мярка, състояща се в размяна на парични потоци за обезценени активи от портфейл, състоящ се от ценни книжа, обезпечени с предоставени в Съединените щати ипотечни кредити върху жилища със значително намаляла стойност.

През 2008 и 2009 г. тези мерки за помощ са одобрени от Комисията временно, до представянето от нидерландските власти на план за реструктуриране.

На 12 май 2009 г. този план е представен на Комисията. След продължили няколко месеца разисквания с Комисията, на 22 октомври 2009 г. е представен преработен план за реструктуриране, който включва по-конкретно изменение на условията за изплащане на капиталовата вноска.

Комисията приема спорното решение на 18 ноември 2009 г.¹ Комисията приема, че планът за реструктуриране е съвместим с общия пазар, но същевременно смята, че изменението на условията за изплащане води до „допълнителна помощ в размер на около 2 млрд. евро.“

На 28 януари 2010 г. Нидерландия и ING подават жалби до Общия съд.

В решението си от 2 март 2012 г.² Общият съд отменя частично спорното решение, като приема по-конкретно, че Комисията е трябвало да разгледа икономическата рационалност на изменението на условията за изплащане с оглед на критерия за частния инвеститор. За да се определи осигуреното предимство в случай на капиталова вноска, този критерий предполага да се вземе предвид разликата между условията, при които държавата прави вноската, и условията, при които частен инвеститор би я направил.

На 11 май 2012 г. Комисията подава жалба до Съда на Европейския съюз³.

¹ Решение на Комисията 2010/608/ЕО от 18 ноември 2009 година относно държавна помощ С 10/09 (ex N 138/09), приведена в действие от Нидерландия за механизъм за подкрепа (back-up facility) на неликвидните активи на ING и план за нейното реструктуриране (ОВ L 274, 2010 г. стр. 139).

² Решения на Общия съд от 2 март 2012 г. по дело Кралство Нидерландия/Комисия (дело [T-29/10](#)) и по дело ING Groep NV/Комисия (дело [T-33/10](#)) (вж. също прессъобщение [19/12](#)).

³ За да се съобрази с това решение, на 11 май 2012 г. Комисията приема Решение С(2012) 3150 окончателен – Държавна помощ SA.28855 (N 373/2009) (ex-C/10/2009 и N528/2009) – Нидерландия/ING – Помощ за реструктуриране. В това решение Комисията преразглежда изменението на условията за изплащане на капиталовата вноска в светлината на критерия за частния инвеститор и стига до извода, че частен инвеститор в условията на пазарна икономика не би приел тези нови условия. Комисията тогава решава, че това изменение

В решението си с днешна дата Съдът отхвърля изцяло жалбата.

Като припомня, че прилагането на критерия за частния инвеститор е подходящо по отношение на действията на административните органи само когато те са в положение, сравнимо с това, в което биха могли да се окажат частните оператори, Комисията твърди, че частен инвеститор никога не би могъл да се окаже в положение, при което да е възможно да предостави държавна помощ на ING.

Съдът отхвърля този довод и припомня, че критерият за частния инвеститор е сред елементите, които Комисията е длъжна да вземе предвид, за да установи съществуването на помощ. Следователно, когато е видно, че критерият за частния инвеститор може да бъде приложим, задача на Комисията е да поиска от съответната държава членка да ѝ предостави всички относими данни, които ще ѝ позволят да провери дали условията за приложимост и за прилагане на този критерий са изпълнени.

В този контекст Съдът уточнява, че определящ е въпросът дали изменението на условията за обратно изкупуване на капиталовата вноска отговаря на критерий за икономическа рационалност, по такъв начин, че частен инвеститор също би могъл да е в състояние да приеме такова изменение, именно като увеличи перспективите да получи обратно тази вноска.

Комисията изтъква също, че дори да е сбъркала, като е приела, че изменените условия за изплащане представляват държавна помощ или като е оценила размера на помощта по начина, по който тя го е направила в спорното решение, Общият съд няма право да отмени изцяло свързаната с това част от спорното решение. Тя смята, че с тази отмяна се нарушава принципът на пропорционалност, тъй като в спорното решение не се прави разграничение между отделните елементи на помощта и квалифицирането като държавна помощ на капиталовата вноска и на мярката за обезценените активи не се оспорва от Общия съд.

Съдът отхвърля и този довод. Всъщност във връзка с това Общият съд приема, че помощта от 17 милиарда евро, посочена в спорното решение, се разпределя по следния начин: 1) размерът на помощта за капиталовата вноска (10 милиарда евро), 2) размерът на помощта във връзка с изменението на условията за изплащане (около 2 милиарда евро) и 3) размерът на помощта, свързана с мярката за обезценените активи (5 милиарда евро). Следователно Общият съд с основание приема, че допълнителната помощ, т.е. помощта, която съответства на изменението на условията за изплащане, е съставен елемент на „помощта за реструктуриране“.

Съдът отхвърля също и всички останали основания, изложени от Комисията, а именно основанията относно направения от Общия съд фактически анализ, обстоятелството, че Комисията не била в състояние да налага условия за ангажиментите, предложени от Нидерландия и ING, а също и фактът, че Общият съд неправомерно разширил предмета на подадената до него жалба.

ЗАБЕЛЕЖКА: Решенията или определенията на Общия съд подлежат на обжалване пред Съда, което се ограничава само до правни въпроси. По принцип обжалването няма суспензивно действие. Ако жалбата е допустима и основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Когато фазата на производството позволява това, Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото. В противен случай той връща делото на Общия съд, който е обвързан с решението, постановено от Съда в рамките на обжалването.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

представлява държавна помощ, но с оглед на поетите от Нидерландия ангажименти приема, че тази помощ е съвместима с вътрешния пазар. С две жалби, подадени до Общия съд на 23 юли 2012 г. (дела T-325/12 и T-332/12), Кралство Нидерландия и ING искат отмяна на новото решение. Тези две страни обаче оттеглят жалбите си. В резултат на това оттегляне новото решение става окончателно.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106